

יחיאל וסרמן
הוצאת המשפחה,
52 עמ'

'אסירה מס' 26143

סיפורה של נעמי וסרמן, אוד מוצל מאש השואה

"תמיד היה שגור על פיה המשפט: 'אין לי טענות להקב"ה', מוסיף הרב וסרמן. 'גם כאשר נאלצה לקבור את אביה בגיטו, גם כאשר הלכה אמה בגיא הצלמוות, גם כאשר נאלצה לחפש את מזונה בשנות המלחמה הארוכות, גם כאשר שהתה באושוויץ וראתה יום-יום את העשן המיתמר מהארובות, וידעה כי חלק מבני משפחתה מובל לתאי הגזים, לא נסדקה אמונתה, כל ימיה כעץ שתול על פלגי מים. ינקנו ממנה אמונה זו והיא זכתה לראות את כולנו מעבירים אמונה זו לילדינו, והם לנכדיה ולנינייה שכולם הגולים בדרך שרצתה, כולם אנשי אמונה ואנשי מעשה".

סיפורה של נעמי וסרמן, אסירה מס' 26143, הוא בעצם סיפורו של דור השואה והתקומה, שחוזה על בשרו את האיומה שבשואות העם היהודי, ומצד שני היה עד לנס המופלא, האחד ואין שני לו, של תקומת מדינת היהודים במולדת ההיסטורית מקץ אלפיים שנות גלות.

מנחם רהט

לשילוב של תורה והשכלה, ספרא וסייפא, היתה הדרך קצרה. זכו אמא ואבא להקים משפחה ציונית-דתית, אשר כל צאצאיה ממשיכים בדרכה".

נעמי וסרמן, אוד מוצל מאש, היתה בת עשר כשפרצה מלחמת העולם השנייה, והיא ומשפחתה גורשו מהבית בעיירה הפולנית סקמפו ונדדו חודשים ארוכים בדרכים-לא-דרכים, עד הגיעם לגיטו ורשה. לאחר פטירת האב בגיטו המחניק, יצאה המשפחה שוב לדרכי נדודים וסובבה במשך שנה ברחבי פולין, כשהיא מסתתרת במקומות מחבוא שונים מאימת צידי היהודים הנאצים. לבסוף נתפסה המשפחה ונשלחה לאושוויץ, שם נרצחו אמה, אחיה ואחיותיה - ורק היא, נערה בת 16, שרדה עד לשיחרורה ומצאה עצמה יחידה בעולם, ללא מודע וללא קרוב. בודדה במלוא מובן המלה. כיצד עמדה בייסורי התופת שנילוו לחיים (אם אפשר לקרוא לכך חיים) באושוויץ - תעלומה זו מנסה וסרמן לפתור, ומעלה השערה כי האופטימיות העזה שליוותה אותה מכוח אמונתה העזה, היא שהחזיקה אותה בחיים, למרות הכל.

"אל תיטוש תורת אמך". פסוק זה עמד מן הסתם לנגד עיניו של הרב יחיאל וסרמן, ראש המערך לשירותים רוחניים בתפוצות, כשכתב את ספרו קטן הכמות אך רב האיקות: 'אסירה מספר 26143', המתעד בחום ובאהבה את תלאותיה של אמו נעמי ע"ה בהיותה במשך שנתיים וחצי במלתעות הנאצים הארורים במחנות אושוויץ-בירקנאו, וחלוצה בתום מלחמת העולם לשבדיה.

ספרו של וסרמן משתלב בספרות עניפה ההולכת ונכתבת במקומותינו בידי בניהם ושאריו בשרם של ניצולי התופת, שלמרבה הצער הגולים ונעלמים בדרך כל בשר, וכל עוד נשמה באפם, מספרים לצאצאיהם את סיפור חייהם המרטיט. "השואה האיומה", מספר וסרמן במבוא לספר, "חרטה בגופה ובנפשה צלקות קשות אך בכוח חיים בלתי מובן ובלתי מוסבר של נערה יתומה, בודדה וגלמודה, החליטה יחד עם אבא ז"ל להקים משפחה במדינת ישראל שזה עתה קמה... היא שגורשה מביתה יחד עם כל משפחתה, נטעה בנו את ההכרה בחשיבותה של מדינה יהודית עצמאית, ביחוד לאחר החורבן והשואה, ומכאן

יחיאל הררי
התבוננות הוצאה לאור
331 עמודים

"להכיר את הבורא"

השאלות המעסיקות כל אדם חושב, ובראשן האם ניתן לפענח את חידת היקום ומהי תכלית הקיום האנושי. הררי, בעל תואר דוקטור לפילוסופיה, לימד בעבר באוניברסיטת ת"א ואף שימש עיתונאי, עוזר פרלמנטרי, יועץ תקשורת ויועץ מקצועי בכיר במשרדי השיכון והתמ"ת.

המספק תשובות 'ידידותיות' בשפה בהירה ונגישה לכל קורא, המבוססות על ספר התניא ותורת החסידות לתהיות שונות: האם ישנה סתירה מובנית בין רציונליזם לאמונה? האם ניתן להוכיח באמצעות הלוגיקה את קיומו של הבורא? מהם היחסים בין תורות ה'עידן החדש' לאמונה היהודית וכיצד השפיעו המודרנה, הלאומיות והקפיטליזם על האמונה?

בספרו 'להכיר את הבורא' מתמודד ד"ר יחיאל הררי עם הסוגיה בהצלחה מרשימה. מדובר בספר מאתגר אינטלקטואלי, שמציע במקביל חוויה רוחנית. בתוך כך הוא מזמין את הקוראים להתמודד עם

על רבי יונתן אייבשיץ, אדם חריף וחד שכל, מסופר שכשהבטיחו לו מספר מעות, אם יוכל לומר "היכן נמצא הקב"ה?", הוא החזיר את הכסף ואף הציע להגדיל את הסכום אם יענו לו היכן לא נמצא הקב"ה... אכן, שאלות אמונה טכניות עולות מדי פעם, וכולנו מבינים שמדובר בהשגות גבוהות מאיתנו, בני האדם הפשוטים. אנחנו 'יודעים' שריבונו של עולם נמצא, כי אנחנו יודעים. ואולם פה ושם נשאלים אנשי אמונה שאלות טכניות, לכאורה פשוטות אך כמעט כולנו מתקשים לתת תשובה רהוטה, שגם נבין אותה בעצמנו... היכן הוא הבורא, למעלה בשמיים? בטבע עצמו? בכל מקום, או בשום מקום? האם העולם קיים, או שהמציאות היא רק אשליה?

לצורך הזה בדיוק, נכנס יחיאל הררי,